

Cultura i Espectacles

Festival Grec 2015

Un assaig de 'Vorònia', l'espectacle de La Veronal que inaugurarà l'amfiteatre Grec, demà a la nit ■ ALEJANDRO GARCÍA / EFE

El festival barceloní aplega 121 espectacles en un cartell que revela l'interès dels creadors per plantejar un nou principi: la rebel·lió contra l'ordre establert

Un Grec contestatari

Jordi Bordes
BARCELONA

Un total de 121 espectacles diferents en només 30 dies (i una matinada). Aquesta és la recepta del director artístic del Grec, Ramon Simó, per oferir un ventall ben ampli als "3 milions d'espectadors" de Barcelona i el seu entorn. Des de la primera edició, Simó s'ha encaparrat que el Grec interressi a un grup més ampli de gent i que la sensació de festival es centri perquè esclati amb major intensitat. Després de quatre anys, els resul-

tats s'han començat a notar: per exemple, ara ja hi ha una confiança amb el que programa l'equip, en part perquè s'ha fidelitzat trajectòries com ara el Toneelgroep Amsterdam del director Ivo van Hove o la companyia Peeping Tom. Simó distribueix el festival en els 31 dies de juliol i en la nit que obre el mes: o sigui, la d'avui, amb un concert gratuït amb Obeses i la Banda Municipal i la presentació del disc d'Oques Grasses.

La inauguració oficial serà demà a l'amfiteatre grec amb La Veronal, que

indaguen sobre el mal, l'infern i la religió. De fet, aquest Grec disposa d'una pila de títols que inciten a un replantejament de tot. A una reivindicació per decidir canviar el rumb perquè el resultat actual no pot satisfer la majoria. És el moment zero que reclama la societat i que els dramaturgs i creadors recullen com un clar reflex. El Grec és contestatari perquè la societat imposa.

Inqüestionable és la implicació en el moviment mundial el clam de Carole Fréchette, que s'interroga, com a antiga militant

incapaç de reaccionar per la presó als tres joves que es van atrevir a tirar ous plens de pintura al quadre de Mao, a la plaça Tiananmen (*Penso en Yu*, Sa-

Cunillé aborda el conflicte dels desnonaments en una clau controvertida de tragicomèdia

la Beckett) o en la veu sempre disposada a lluitar de Neus Català (amb dramaturgia de Josep M. Miró i interpretat per Mercè Arànega que tan aviat entra dins l'acció, tan aviat narra). Però també és contestatari *El carrer Franklin*, escrit fa quatre anys per Lluïsa Cunillé. Pensant en el repartiment de la companyia La Reina de la Nit, construeix una tragicomèdia cínica que avança el que passarà en els futurs desnonaments: "La realitat s'entossudeix a assemblar-se a la ficció", comenta ara l'actor Xavier Albertí.

Pep Tosar indagarà en García Lorca. Milo Rau signa la misèria moral del poder a *The civil wars*. I *La tortuga de Califòrnia* es pregunta si la maldat va impresa als gens i si exterminar tortugues invasores no és compatible amb la puresa de la raça nazi.

Simó ha bastit un programa que atrau les produccions internacionals que les temporades estables avui no poden assumir i dona portes a l'exportació de talent català. El conveni, si no hi ha pròrrogues, es tancarà amb el Grec del 2016. ■

L'APUNT

En el comiat de Chris Squire

David Castillo

Com si hagués estat una malastrugança, la recuperació del concert històric de Yes, *Progeny: Seven Shows from Seventy-Two*, ha coincidit amb la mort de Chris Fish Squire, baixista fundador del grup el 1968 en companyia de Jon Anderson. Tenia només 67 anys i feia poc més d'un mes que li havien diagnosticat una leucèmia, de la qual va morir diumenge a Arizona. En parlàvem,

del disc, fa pocs dies amb aquella barreja d'enyorança i cansament que provoca recuperar material progressiu o de rock simfònic. Squire és l'únic membre de la banda que va participar en tots els discos i també va gestar altres bandes del mateix estil, sempre obert a investigar des de la tradició del seu estil, més preocupat per la investigació que pels decibels.

Guia bàsica del Grec 2015

Joan Manuel Serrat

Cinc dies de 'desordre'

El noi del Poble Sec torna al festival d'estiu de Barcelona per presentar durant cinc nits seguides el seu nou recull discogràfic: *Antologia desordenada*. L'Arts Santa Mònica, en paral·lel, acull fins al 13 de setembre una exposició commemorativa dels seus 50 anys de cançó.

'Fuga'

Res de res, de nou, ítems

El 2013 van presentar (*remor*), que reproduïa la cel·la d'una presó de Mallorca. Ara, el viatge incita a creuar portes i atrevir-se a conèixer-se un mateix per assolir la llibertat: a mig camí de la dansa i el circ, i amb un gran magnetisme.

'La voix humaine'

El primer, de petit format

Els últims tres anys hi ha hagut presència de la companyia holandesa Toneelgroep Amsterdam. Van convèncer amb la maratoniana *Tragedies romanes* (de 5 hores!). Van provocar controvèrsia amb *The Fountainhead* (2014).

'À louer'

Un clàssic de Peeping Tom

Vader (Pare) va guanyar el premi de la Crítica de Barcelona en la categoria de dansa internacional. També era de la companyia Peeping Tom i venia precedida de *32 rue Vandenbranden* (Grec, 2012). Aquest grup, a mig camí de la dansa i el teatre, presenten ara una peça mítica del seu repertori: l'art en el centre del cicló.

'VIP'

Joglers, de nou en català

El Grec acull el retorn d'Els Joglers en català, ara dirigits per Ramon Fontserè. Es tanca així el parèntesi de falta de sintonia provocat per Boadella. Ara la comèdia fa escarni sobre la canalla que es converteix en un tirà dominant els pares. També T de Teatre retornen amb novetat (*Premis i càstigs*) que farà temporada al Lliure.

'Guerra'

Pla, Refree i Muguruza

Albert Pla, Refree i Fermín Muguruza formen una aliança tan sorprenent com prometedora. Es posen en la pell d'un soldat, una ciutat i un discjòquei per a una producció pròpia del Grec que ens fa qüestionar si no ens estem mirant les atrocitats de la guerra com si fos només un espectacle que veiem des del sofà de casa.

'Federico García'

Pep Tosar, ara sí al Grec

L'actor i director va flotar *El mestre i Margarita*, l'any que Ramon Simó va convidar els de Complicité amb aquest títol. No va poder entrar al Grec. Ara, Tosar fa una dramaturgia amb música i dansa sobre Lorca, similar a *l'Esquena de ganivet*, sobre Damià Huguet, el 2004, o de *La casa en obres*, sobre Blai Bonet, el 1999.

'The civil wars'

Un idil·li que arrenca

Milo Rau produeix amb l'International Institute of Political Murder un muntatge que promet controvèrsia, perquè planteja les raons d'un salafista belga a abandonar el seu país per crear un califat islàmic. És la forma amb què el dramaturg planteja un retrat gens plaent de l'Europa actual. Promet continuïtat.

'Il n'est pas encore minuit'

Segona visita dels XY

La Compagnie XY presenta la seva tercera producció al Festival Grec. El 2012 van sorprendre amb *Le Grand C* (que els va merèixer un premi Ciutat de Barcelona). Els 22 artistes construeixen una coreografia de torres humanes que basteix un discurs narratiu en què reflexionen sobre el grup i l'individu.